

Žofie Vokálková

PRVNÍ ŽENA, která prorazila NA DUBAJSKÁ PÓDIA

Profesionální flétnistka ŽOFIE VOKÁLKOVÁ (40) je první ženou z Východu, která prorazila v Arabských emirátech. Zatímco v Americe nebo Japonsku patří mezi věhlasné interprety vážné hudby, ve své domovině je mediálně téměř neznámá. Napadá mě, jestli to není škoda...

Její tatínek byl sochař, ale naznal, že tohle povolání by pro jeho dceru bylo náročné, tak přemýšlel o jiné variantě. Když pár let po jejím narození začal navštěvovat hudební školu, namísto klasického hřídání bral Žofii s sebou. „Takže v hudbě jsem vyrůstala odmalinka. V té hudební škole mi dali flétničku a já se na ni začala učit hrát. Tak se stalo, že jsem hrála dřív, než jsem se naučila číst a psát,“ prozradila nám Žofie, která si poprvé stoupla na jeviště už ve svých čtyřech letech.

Její rodina hudbu milovala, týden co týden se u nich doma scházela společnost amatérských hudebníků složená z lékařů, právníků... „Z té doby se znám s Gabrielou Demeterovou, která k nám chodila se svými rodiči hrát také. No a když nás »malé« právě při zkoušení nějaké nové instrumentální skladby dospěli nepotřebovali, pamatuju se, že jsme s Gabčou s oblibou zmizely v mém pokoji a tam jsme se znalovaly. (smích) Hrály jsme si už na dospělé dámy...“

Čím chtěla být Žofie jako malá holka? „Věděla jsem, že to bude mít něco společného s hudbou. Zatímco ostatní holky v mém věku si možná v hlavách plánovaly, že budou lékařkami, učitelkami a podobně, já o tom nepřemýšlela, protože hudba mě vážně chytla natolik, že jsem automaticky po základní škole přešla na Pražskou konzervatoř.“ Po ní následovala AMU, kde Žofie už v průběhu prvního ročníku vyhrála konkurz na první flétnistku souboru FOK. „To byl pro mě prestižní post, a řízením osudu a kvůli neshodám s profesory na

Žofie je také členkou tria Musica Dolce Vita, které interpretuje hudbu všech stylových závrů.

AMU jsem ze školy odešla a už se výlučně věnovala pouze a jen hře na flétnu.“

Vyhrávala jednu soutěž za druhou, nejen u nás, ale i v zahraničí, a postupem času začala vést i mistrovské kurzy hry na flétnu v Evropě, USA a Japonsku.

BÁLA SE, ABY NEZAFOUKAL VÍTR

Řada nezavěšených se ptá, jestli se dá hrát na flétnu slušně uživit. Žofie nám dala jasnou odpověď: „Je to tvrdá práce, a pokud bych koncertovala jen tady, tak už jsem v pozici, že bych se uživila. Jako ve všem i v tomto oboru jde hlavně o dobré nápady... A srovnání finančního ohodnocení v Česku a v zahraničí? Je rozdíl, jestli se účastníte prestižních akcí vážné hudby, kde jde v první řadě o renomé, nikoliv o peníze. Nicméně i u nás platí, že pokud koncertujete pro firmu, byť je vážná hudba okrajový žánr, tak se pohybujeme v částkách tisíců korun. Ale je fakt, že například účast na festivalech v zahraničí je honorovaná v řádu několika tisíc

eur či dolarů, což je mnohem více.“

Kromě USA, kde má Žofie každý rok koncertní turné, Japonska, Německa či Španělska, rozšířila své pole profesionální působnosti i o Spojené arabské emiráty. Jako vůbec první Češka a žena z tzv. Východu. Což je velký úspěch.

„Velmi si toho vážím, protože ženy v této světové destinaci mají v hudbě výjimečné postavení a já byla vybrána jako sólistka s Komorním orchestrem pražských symfoniků pro velký koncert, který jsme odehráli v Dubaji. Bylo to poprvé, kdy se tam v rámci koncertu vážné hudby představila žena, dosud to byla záležitost čistě pánská. Druhý den mi všichni kolegové a kamarádi donášeli do hotelu noviny s titulky typu: První žena z Evropy... Byl to velký zážitek. Stejně jako celá příprava na tuto událost. Dopředu jsem dostala jasné pokyny, kolik ze mě může »koukat«, protože v této oblasti platí známý úzus, že ženy musejí být zahalené. Musela jsem přesně na centimetry dodržet i zakrytí rukou... Nebála jsem se výkonu, ale toho, aby nedejbože nezafoukal vítr a nechtěně mi neodhalil kousek těla,“ usmívá se Žofie.

NĚCO MEZI ZPĚVEM A HOUSLEMI

„Co mě na flétně imponuje? Proč jsem si vybrala právě tento hudební nástroj? Ten krásný tón, který se z flétny line, mi evokuje

Se synem Alfrédem a manželem Janem Šrámkem

něco mezi zpěvem a zvukem houslí. Zatímco ale housle jsou živý nástroj, protože se jedná o dřevo, flétna je kovová, takže vy de facto musíte svým dechem oživit studený kov. To mě na flétně baví...“

Stejně tak Žofii stále znovu a znovu imponuje Amerika. Dokázala by si i představit, že by tam mohla žít. „Už tam mám za ta léta koncertovní kontakty. Ta země je úplně jiná než naše. Jiní lidé, jiná krajina, města, jiný přístup k životu i práci,“ říká maminka syna Alfréda, kterého poprvé nechala doma s jeho tátou, dirigentem Janem Šrámkem, když mu byl pouhý rok. „Tenkrát jsem odcestovala na tři týdny koncertovat do Japonska a snášela jsem to psychicky podstatně hůř než můj syn, ale myslím, že se to na těch koncertech nepodepsalo. Když vstoupíte na jeviště, necháváte za sebou, tedy v zákulisí, veškeré starosti, to, co vás trápí, protože dobře víte, že přicházíte druhým dávat lásku prostřednictvím toho, co děláte. Alespoň tedy já to takhle mám.“ ■

„Nikdo se nezavděčí všem, vždycky se najde někdo, kdo vás bude kritizovat. Když si ale tohle uvědomíte, máte vybráno a tréma je ta tam...“

OCENĚNÍ a TRIUMFY

- 1. místo v mezinárodní rozhlásově soutěži Concertino Praha
- 3. cena v mezinárodní soutěži Pacem in Terris v Německu
- Zvláštní uznání v prestižní americké soutěži Web Concert Hall Competition – jako první Evropanka!
- Cena hl. města Prahy v mezinárodní soutěži Pražského jara